

PIGESPEIDERNE

DET DANSKE PIGESPEIDERSKORPS

De glade i Landet de er, hvor vi er,
de græner og gror med os andre,
ser Foraaret flytte og Blomst sætte Bær
og Vejrene veksle og vandre

NR. 7 * SEPTEMBER 1947 * 30. AARGANG

MAANEDENS VERS

*De glade i Landet de er, hvor vi er,
de graaner og gror med os andre,
ser Foraaret flytte og Blomst sætte Bær
og Vejrene veksle og vandre.*

*Men midt i Omskiftelsen er de et Væld,
der springer af dybe Aarer.
En Arbejdets Hyldest fra Morgen til Kvæld,
ved Senhøst og naar det vaarer.*

*De glade i Landet har Blikket blankt
af blond og tillidsfuld Glæde.
Flyver ej Drommene højt og langt,
saa træder de fast, hvor de træde.*

*De glade i Landet iblandt os bor
som Livets troværdige Vidner,
som Græsset der grønt og retsindigt gror,
og Rugen der duftende hvidner.*

Mads Nielsen.

Kære Spejdere!

En af de mange Udlændinge, som i de sidste tre Maaneder har besøgt os, sagde, da hun for tredie Gang tog Afsked med mig: „Jeg *maa* holde af jer, fordi I er saa glade!“

Det var en dejlig Afskedshilsen at faa, en af den Slags, som gør hjertegodt. Sidste Aar ved Korpslejrtime og senere ud over Landet sang I jeres Fællesskabs Glæde ud med Ordene: „Her vandrer frem i Sommersol, Danmarks glade blaa!“ og tog Glæden til jer som et Kendetegn. Og det er godt saadan. Naar man er meget ung og endnu yngre, skal man være glad og tillidsfuld, nyde Øjeblikket med dets Sommersol og Udsyn og med god Forventning se den næste Dag i Møde.

„... fordi I er saa glade!“ Det var samtidig en Hilsen, der gjorde mig ydmyg, for naar vi skal være dybt ærlige, er vi ikke altid glade nok. Det er ikke saa svært, naar vi er mange sammen,

og den ene kaster Bolden op til den anden, i en Lejr, naar Eventyret er over en, og man helt har glemmt Hverdagen med dens smaa Vaner og mange Krav, og det er heller ikke svært for Patruljen, naar den en tidlig Morgen har Vejen for sig selv, og Verden dukker op af Morgendisens dugget og nyskabt. Men det kan sommetider knibe med Glæden derhjemme. Jeg ved det, fordi jeg er en gammel Kone, som selv har smaa Børn, hvor dejligt det er, naar en Menneskeunge kommer hjem ladet med Humør af Oplevelsernes Mængde, saa hun maa berette om det altsammen, mens det gnistrer af Glæde i Øjnene paa hende, og hun slet ikke kan staa eller sidde stille, blot fordi det er saa sjovt at være til og være med. De trænger derhjemme til at mærke, hvor glade I er. Det er saa fattigt og føles saa tomt, naar I bare lukker af, bom! og lader Oplevelserne og Glæden være noget, der hører Patruljen, Skolen eller Vejen til.

Hele Verden som saadan er jo ikke saa særlig glad i Øjeblikket. Den kan ikke finde tilbage i sine rigtige Folder efter den store Krig. Der er ingen Grofred i den. Det er ikke blot det, som de kloge Hoveder kævles om, det er ikke blot noget, som raser et Sted ude i Verden eller Rigsdagen, det er en Utryghed, der naar helt ind i Hjørnerne af alle smaa og store Hjem, hvor Dagene er besværliggjort af manglende og utilstrækkelig Arbejdskraft, det er paa jeres Forældres Arbejdspladser, hvor der ikke er Balance i Arbejdet, og det er i hele Samfundets Økonomi.

Men det gør Underværker derhjemme, naar I bare er glade. Og saa blaaøjet er jeg — og hvis jeg ikke var det, sad jeg slet ikke her og skrev — at jeg tror paa, at det beror paa, om I „kan bevare Blikket blankt af blond og tillidsfuld Glæde“, om Fremtidens Farver skal være de graa og sortnende Nuancer, eller om det skal være de lysende grønne, de himlende blaa og de solgyldne!

Og derfor følger vi til Digtet her paa Siden Kaa-lunds lille optimistiske Vers:

Alverden er syg, Alverden er mat,
mig tykkes den ganger paa Hæld.
Men jeg gad lystigt svinge min Hat
og bestige det højeste Fjæld!

Samuel

Spejderskolen – og Det danske Pigespejderkorps

For at forstaa den Betydning, som Spejder-skolen har haft for Det Danske Pigespejderkorps, maa vi gaa 25 Aar tilbage i Tiden og se paa, hvordan Korpset var dengang.

Det var lille! Alt i alt var vi ca. 1400 Spejdere med forholdsvis endnu færre voksne Førere end nu. Selv om Pigespejderbevægelsen havde mere end en halv Snes Aar bag sig, og der flere Steder var et godt og rigtigt Arbejde i Gang, bar saa meget af det Tilfældighedens Præg. Hver Fører gik sine egne Veje, og de spredte Førerkræfter rundt omkring var henvist til, naar egne Idéer var opbrugt, da at suge Næring fra Drengespejderlitteraturen. — Spejderchefen, *Grevinde Brockenhuus-Schack* og hendes Hjælper havde mange Fordomme at kæmpe imod for at vinde Forstaaelse for, at Spejderbevægelsen havde noget særligt at byde Piger, og for at faa bygget Bro Troppe og Førere imellem.

Men endelig i Aarene 1917—20 skete der forskellige Ting, som pegede fremad mod bedre Tider for den danske Pigespejderbevægelse. Samarbejdet med Drengespejderkorpset, fælles Korpsraad og den fælles Økonomi blev opgivet, og en selvstændig Forfatning for Pigespejderkorpset saa Dagens Lys. Der blev sat System i Provinsens Trops- og Divisionsarbejde af to unge, energiske Divisionschefer: *Johanne Marie Willer* og *Elisabeth Flagstad*, henholdsvis Jyske og Fynske Division, „Pigespejderne“ vandt stadig større Udbredelse, og Bladet blev det daglige Bindeled Troppene imellem. I 1920 blev *Johanne Marie*

Willer valgt til Spejderchef med *Elisabeth Flagstad* som Souschef, og det første store Korpsarbejde, de to kastede sig ud i, var at skrive den første Haandbog for Pigespejdere, som baade indeholdt Korpsets „Forfatning“ samt Kravene til Prøver og Duelighedstegn og gav Retningslinier for Træningen i Trop og Patrulje og for Pigespejderlejr.

Og paa et saa afgørende Tidspunkt i vort Korps' Historie, hvor unge, villende og dygtige Kræfter havde set, hvilke Muligheder der laa gemt i Pigespejderprogrammet, og havde vist, at de evnede at udvikle dette Program, saa det paa rigtig Maade kunde gives videre til dansk kvindelig Ungdom, kommer *Lensgrevinde Reventlow* til Brahetrolleborg ind i Korpset og giver det netop det Rygstød, det i Øjeblikket trængte til. Som Bestyrelsens initiativrige Formand viste hun et Fremsyn og en Offervilje, der skal ledes længe om. Foruden en energisk og meget dygtig Arbejdsindsats gav hun Korpset en storstilet Gæstfrihed paa Slottet Brahetrolleborg paa Sydlyn. Og dermed kommer ogsaa Spejderskolen ind i vort Korps.

Der er andet Sted i dette Blad fortalt om, hvordan *Lensgrevinde Reventlow* i 1922 hjalp *Elisabeth Flagstad* at starte Spejderskolen, og da *Elisabeth Flagstad* Aaret efter — 29 Aar gammel — bemærk dette —, blev valgt til Spejderchef, flyttede Korpsets Hovedkontor ogsaa hertil. Korpsets Hovedkvarter! Det lyder saa flot, for kun faa aner, hvor primitivt det hele var den Gang!

Korpsregnskabet kunde føres i en ganske lille Protokol, Pengekassen (en Cigarkasse), Frimærkekassen (en blaa Cigaretæske) og Brevpapiret havde sin Plads Side om Side i en af Elisabeth Flagstads private Skrivebordsskuffer, og Begreber som et Korpskrivebord, en Skrivemaskine, en Reol med Haandbøger m. m., en Duplikator var ligesaa ukendte som Førerkartotek, Mødeprotokoller og Brevordnere. Som eneste Hjælp til at føre Korrespondancen, som ganske vist heller ikke var videre omfangsrig, havde Elisabeth Flagstad undertegnede, der i 1923—24 var Elev paa Skolen ved Siden af at være Korpssekretær!!

Men selv om Begyndelsen var primitiv, havde „Korpset“ omsider paa Spejderskolen faaet Tag over Hovedet, og det sporedes snart. Inden længe lærte baade Troppe, Divisioner og enkelte Spejdere at henvende sig til Spejderskolen, saa det lille spæde Hovedkvarters Arbejde voksede, og det kastede sig ogsaa paa eget Initiativ ud i de forskellige Opgaver, lige fra at være egen Forlægger og Eneforhandler af „Pigespejderbogen“ til at redigere Spejderblad, sy samtlige hvide Fløjtesnore til Korpsets Spejdere, brodere Duelighedstegn, udgive Sangbog, starte Pigespejderdepot og meget mere. At være Lærerinde paa Spejderskolen betød i de Dage samtidig at tage en ordentlig Tørn for Korpset.

For Elisabeth Flagstad gik Ledelsen af Korpset Haand i Haand med den daglige Undervisning paa og Udvikling af Spejderskolen, — og det blev til Gavn for begge Parter, fordi saa meget af det, Pigespejderbevægelsen trængte til at gennemprøve for at finde Facon paa, kunde kombineres med Undervisningen paa Spejderskolen. Og et frodigt Initiativ gik fra Spejderskolen ud til Korpset, — ikke alene i det daglige, men nu tænker jeg især paa de „store Sus“: Korpslejre, Korpsturneringer, Patruljeførerkursus og meget mere, Elisabeth Flagstad kaldte sammen til. Det gæstfri Brahetrolleborg gav Husly og Lejrpladser, men hvad vi i denne Forbindelse ogsaa har at takke Spejderskolen for, er vanskeligt at klargøre. For det første var Tiden *forud* for disse Begivenheder en stor Belastning af Tid og Kræfter for Skolens Bestyrerinde og Lærerinder, — naar Skoledagen var Slut, kunde Korpsarbejdet begynde! Under Lejrene gav Skolen Husly til syge, til Mødre med smaa Børn, til Køkkenhold, som kokkererede i

„Vi lover vor Konge at være om Flaget for Danmark en Vagt.“

Skolens Køkken og meget mere. Og *efter* Lejrene kunde vi stuve Bænke, Planker, Gryder, Potter og Pander, Værktøj og andet Materiel sammen paa Skolens Lofter. Korpset havde dengang meget faa Penge, saa Elisabeth Flagstads store Gæstfrihed paa Spejderskolen betød meget rent økonomisk, og denne Gæstfrihed var saa meget mere beundringsværdig, som Skolen i de første mange Aar ofte havde Pengevanskeligheder.

Og Kræfterne blev der heller aldrig sparet paa. Ferier til at slappe af i imellem Lejre og Kursus og Skoleaar var sjældne og meget korte.

Som Tiden gik, mødtes Korpsets Førere ogsaa til Divisionschefsmøder, Kursus i Paasken, ja, endogsaa til Korpsraadmøde paa Spejderskolen. Vi sled Fernis'en af Gulvene, brugte Skolen som vor egen og tog med Glæde imod, at her kunde vi være, — og vi hyggede os! — og vi lagde Planer! Hvordan kan vi takke Skolen for den inspirerende Blanding af Fest, Glæde og Arbejde, hvormed vi altid blev hilst velkommen?

Der var Skuffelser imellem, der var Mangel paa Forstaaelse, — der blev grebet fejl og Fejlene skulde rettes. Vi maatte begynde forfra og forfra igen. Det kostede meget mere end bare at arbejde, det kostede at give sig selv. Men med Glæde blev der givet, og Resultatet var, at med Skolen som Centrum udvikledes vort Korps, ikke til noget stort Korps, men til en Helhed, hvor Førerne var enige om Arbejdsmetoderne og Maal og i Samarbejde skabte en Organisation, som var bygget op indefra, men havde Rammer, der gav Plads til Udvidelser.

Og netop som Elisabeth Flagstad kunde se virkelige Resultater af sit Pionerarbejde for den danske Pigespejderbevægelse, blev hun syg og døde kort Tid efter.

Inden Elisabeth Flagstad døde, havde hun ofte talt om Nødvendigheden af at skille Spejderskole- og Korpsledelse, idet begge Dele de sidste Aar, hun levede, udvikledes saa stærkt, at det blev for meget at have sammen, saa det var i Overensstemmelse med Elisabeth Flagstads Tanke, at Korpsledelsen flyttede fra Skolen efter hendes Død. I Sorg og Savn over Tabet af vor inspirerende Chef maatte vi bygge videre alene og under helt nye Forhold paa vort Korps, men Spejderskolen svigtede heldigvis ikke! Som Elisabeth Flagstads bedste Ven og som Souschef gennem 13 Aar havde *Komtesse Haugwitz* staaet som den dygtige Medleder af Det Danske Pigespejderkorps, og da hun i 1939 overtog Spejderskolen, var det med Ønsket om ogsaa derigennem at fortsætte med at tjene Korpset. Og det er tilfulde lykkedes, først og fremmest gennem den daglige Undervisning og Oplæring af Elevholdene, og dernæst gennem den udstrakte Gæstfrihed, Skolen ogsaa under Naka Haugwitz' Ledelse har vist baade Møder og Kursus og den enkelte Fører og Spejder. Spejderskolen er, som den altid har været, et solidt Rygstød for Det Danske Pigespejderkorps' Arbejde.

Nu er jeg bange for, at det, jeg hidtil har fortalt om Spejderskolen og Det Danske Pigespejderkorps, vil forekomme for nøgternt berettet. Mon det lyder, som om Spejderskolen slet og ret har haft Betydning for Korpset, fordi den gav det Husrum? Det er, fordi det er saa vanskeligt paa Papiret at fortælle om det *Hjerterum*, der altid var og altid har været for Korpset paa denne Skole, som bærer dets Navn!

Det store Arbejde, som ud fra Skolen er gjort for dansk Ungdom, er først og sidst baaret af Kærlighed: Kærlighed til store Piger, Interesse for at lære dem noget godt, som kan hjælpe dem bedre gennem Tilværelsen. Den samme Kærlighed er Drivkraften i alle Pigespejderføreres Virke, men at den for nogle Førere i et Korps bliver saa ubetingelig stor, at de *maa* omsætte den i daglig Praksis ved at bygge en Skole over deres Ideal og der forsøge at omsætte disse Ideal i Hverdagen mellem en skiftende Flok Pige børn

Aar ud og Aar ind — se det er det store ved Spejderskolen!! Lad være, at mange, mange Ting var mangelfulde i *Begyndelsen*, maaske drog ikke alle Elever fra Skolen med lige stor Viden i Madlavningens Mysterier, men Undervisningen i Dag er baade mere omfattende og grundigere end i de første Aar. Men om man var Elev i de første Aar eller nu: eet er fælles for alle: Hver den, som kom paa Spejderskolen, mødte Mennesker af en sjælden uselvsk Indstilling, Mennesker med Tro paa det gode i Livet og med Tillid til Ungdommen, Mennesker som var Spejdere — helt og altid, og som kun ønskede at *give*.

Det er godt for et Korps at have denne Chance, at der hvert Aar kommer en Flok Pige børn under en Spejderskoles Indflydelse, og det er ogsaa godt, naar nogle af dem, som i deres unge Aar enten som Elever eller som ganske unge Lærerinder havde deres daglige Gang paa denne Spejderskole, ser sig i Stand til at fortsætte som Førere i deres Korps. Gid de paa hver sin Plads kunde udøve deres Førergerning med samme Uselvskhed, paa samme ærlige Grundlag og med samme store Kærlighed til Spejderne som den, de selv mødte i deres ganske unge Aar paa Spejderskolen!

Og gid vi altid maatte beholde Spejderskolen som den *var* og som den *er* midt i vort Korps' Arbejde!

Spejderchefen

„Vi vill bygge
Danmarks
Fremtid, skabe
Hverdag om
til Fest!“

Spejderskolens Historie...

De allerførste Lærerinder
(Hanna Lund, Emma Backmann, Inge Ehrenskjöld, Lits Bang,
Elisabeth Flagstad)

Det er ikke i alle Eventyr, at den gode Fe viser sig straks — men hvis der ikke havde vist sig en god Fe, var Spejderskolen maaske aldrig blevet oprettet.

Den gode Fe i Eventyret om Spejderskolen er *Lensgrevinde Reventlow* — og altfor faa i vort Korps er klare over dette. Vi kender alle Lensgrevindens store Gæstfrihed og Hjælpsomhed fra Korpslejren, men faa kender det, der her skal berettes.

Da ELISABETH FLAGSTAD var Lærerinde for Børnene paa Trolleborg, og Lensgrevindens hørte om de Idéer og Planer, hun havde for en Spejderskole, og saa de store Evner, Frk. Flagstad havde, tilbød hun sin Hjælp.

Frk. Flagstad havde paa Trolleborg lært Komtesse NAKA HAUGWITZ at kende, og da Komtesse lovede at hjælpe Frk. Flagstad med Skolen i den daglige Ledelse og med Undervisningen, tog Frk. Flagstad imod Lensgrevindens Tilbud om Hjælp.

Der blev lagt mange Planer, de første smaa Programmer blev trykt, og der blev annonceret — og saa begyndte selve Arbejdet med at samle alle de Ting sammen, som hørte til en Skole.

Lensgrevindens tilbød, at det første Aar, der skulde være et Slags Prøveaar, blev holdt ude paa den Godset tilhørende Skovridergaard „Ditlevslyst“ — og Skovrider Bistrup flyttede paa Korinth Kro for et Aar!

Frk. Flagstad ejede selv intet, men laante et Beløb hos Lensgrevinde Reventlow til Indkøb af

Udstyr til Skolekøkkenet — alt andet Indbo „laante“ man paa Trolleborg eller Pederstrup, og det er i Aarenes Løb slidt op med Undtagelse af enkelte Ting.

Komtesse siger saa ofte nu, naar vi taler om „gamle Dage“: Hvor maa vi have haft gode Nerver! — for alle Gardiner, Møbler, Billeder etc. kom først tre Dage, før Skolen aabnede!!!, saa man kan maaske forestille sig, hvor travle de tre Dage har været!

Eleverne blev hentet i Trolleborg Charabancer ved Korinth Station den 1. September 1922 og blev kørt til Skovridergaarden. Hvor maa det ikke have været spændende at faa det hele i Gang og overhovedet at se, om det hele kom i Gang!

Prøveaaret gik tilfredsstillende, men det viste sig, at det vilde være mere praktisk at have Skolen liggende nærmere Station, Købmand o. s. v., og Skovrideren skulde jo ogsaa tilbage til sin Skovridergaard. Ingen af Godsets Huse var ledige, men Komtesse boede sammen med sin Far i en Villa overfor Stationen i Korinth, og de tilbød saa at flytte ud, saa Skolen kunde flytte ind! Alle deres dejlige Møbler stod i halvandet Aar paa Trolleborgs Loft, mens de selv boede i Møllehusets smaa Stuer og ventede paa at kunne flytte ind i den nuværende Villa Rocca.

Og siden den Tid har Spejderskolen været i selve Korinth.

De første Skoleaar var det kun selve Villaen, der var Skole — Bagbygningen havde været Stolefabrik og stod tom, men efterhaanden som Frk. Flagstad fik Raad til det og Komtesse ogsaa hjalp med dertil, blev først det store Køkken

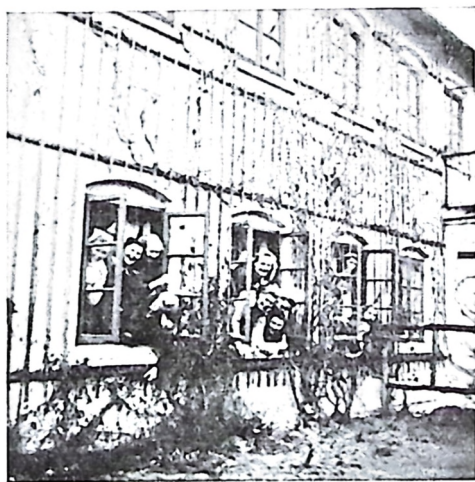
Det første Hold Spejderskoleelever paa Tur

bygget, og oppe ovenpaa blev der bygget Elevværelser — et Par hvert Aar omtrent.

Det har aldrig været Meningen, at Spejderskolen skulde være nogen Luksuspension, — det var altid Frk. Flagstads Mening, at den skulde være praktisk og godt indrettet, men enkel, — men fortæller man nuværende Elever om gamle Dage, hvor der var Kakkelovne alle Steder, og Eleverne fik 7 Stykker Brænde udleveret til deres Friaften, gør de store Øjne, og der er ogsaa noget om, at Lærerinderne boede 2 og 2 sammen og delte Værelset med en Kridtstreg. Alt Vand skulde i Begyndelsen hentes ved Pumpen i Gaarden!

Det var en stor Begivenhed, da der blev indlagt Centralvarme — næsten større end i Aar, hvor vi har faaet Oliefyr!

Frk. Flagstad og Komtessen arbejdede trofast sammen i det daglige Arbejde paa Spejderskolen, og foruden at lede Skolen og selv at undervise, afsaa de Tid til at være henholdsvis Spejderchef

„Veninde - luk Verandadøren op! Se, Solen skinner“

og Souschef i Korpset i de svære Aar, hvor Korpset tog Form. Med utrættelig Energi har de arbejdet sammen og mødt mange Glæder, men ogsaa Skuffelser, som de møder dem, der staar midt i levende Arbejde.

Alt tegnede saa godt, der var Grokraft i Korpset; mange, der havde været smaa Spejdere, voksede selv op som Førere og overtog ansvarsfulde Poster i Korpset, — Spejderskolen havde vist sin

Berettigelse gennem mange velgennemførte Skoleaar, — og saa blev Frk. Flagstad pludselig syg, og der kom en meget svær Tid, først og fremmest for Komtessen, men ogsaa for alle andre paa Skolen; ude i Korpset vidste man vel næppe, hvor syg Frk. Flagstad var.

De tre sidste Uger boede Frk. Flagstad paa Villa Rocca og blev passet Nat og Dag af Komtessen, der selv er uddannet Sygeplejerske. Den 23. November 1938 døde hun ganske stille.

Det var en tung Tid for os, og det var vanskeligt for Skolen pludselig at staa uden Leder, men lykkeligt var der det Aar et ualmindelig dygtigt og godt Elevhold.

En Overgang var man i Tvivl om, hvad der skulde ske med Skolen, indtil Sygeplejerske Frk. HANSE MØLLER, der selv var Elev fra første Skoleaar, tilbød at lede Skolen Aaret ud. Det var ingenlunde nogen let Opgave, Hanse Møller dermed paatog sig, men hun løste den med baade Takt og Dygtighed.

I April Maaned købte Komtessen Skolen af Frk. Flagstads Arvinger, hun paatog sig alene at føre det Arbejde videre, som de i Fællesskab saa lykkeligt havde paabegyndt og set gro.

Den første Dag, Komtessen aabnede Skolen alene, var den 1. September 1939, netop som Krigen brød ud, og det har ikke været noget let Arbejde at føre Spejderskolen gennem Krigen. Svært har det været at skaffe Tingene til Veje i smaa Husholdninger— hvor meget sværere er det saa ikke i en Husholdning saa stor som Spejderskolens? Men Skolen blev i Krigens onde Aar et Fristed borte fra Byernes Uhyggeligheder og Luftalarmer.

Paa Skolen er der nu Plads til 34—36 Elever. Undervisningen har i Aarenes Løb gennemgaaet Forandringer, Timer er blevet inddraget og erstattet af andre vigtigere — men Planen er i det store og hele den samme, som den Frk. Flagstad lagde for 25 Aar siden.

I Øjeblikket ser Undervisningsplanen omtrent ud som følger:

Praktisk Køkkenarbejde 4—5 Timer om Dagen, Køkkenforklaring 20 Minutter hver Dag, Køkkenteori (Næringsmiddellære, Forevisninger, Opskrifter) 4 Timer om Ugen, Budgetlægning og Husholdningsregnskab 18 Timer ialt. Praktisk Rengøring ca. 2 Timer hver Dag, Rengørings-teori 2 Timer om Ugen. Desuden undervises i Vask, Rulning og Strykning hver Uge.

Eleverne skiftes til at være en Uge i Køkkenet og en Uge paa Rengøringshold.

Udendørsarbejde 1 Time hver Dag og Syning 4 Timer om Ugen for Rengøringsholdet.

Komtesen leder selv et Samariterkursus hvert Aar, hvor der afsluttes med Eksamen (Kursus er godkendt af Dansk Røde Kors).

Gymnastik 1 Kvarter hver Morgen samt 2 Timer ugentlig om Eftermiddagen.

Sprogundervisning: Der undervises i Engelsk, Fransk og Tysk; hver Elev skal deltage i Undervisningen af to Sprog.

Husflid 1½ Time om Ugen og Spejdermøde 1½ Time — i Begyndelsen tilrettelagt som Træning, senere deles Eleverne i Patruljer.

Foruden alle disse fastlagte Timer er der al den Tid ind imellem, som bruges til Gaa- og Cykleture, Spejderture med Træning og Lege, og Fritid, som Eleverne selv kan disponere over, som de vil.

Det er selvfølgelig ikke alle Elever, der faar lige meget ud af et Aar paa Spejderskolen, men de, der kommer med god Vilje til at lære noget og faa noget ud af deres Tid, de vil — som deres Forgængere gennem 25 brogede og gode Aar — kunne bringe med sig ud i Livet et Fond af Kunnen og Viden og Minder om godt Fællesskab.

Jess.

„Der vokser en Ungdom i Danmark op, som er sunde af Sind, som er karske af Krop“

En engelsk Spejderskoleelev

SENDER SKOLEN SIN HILSEN

Ten years ago we English had a rough crossing to Denmark — but what a welcome we had, when we arrived!

We had heard about the school, but soon it was to become a dear reality, with Chefen, Komtesen, and the Guiders „mothering“ us as well as making us work.

„You English, you can't make gravy!“

How often we were to hear that!

We have a saying over here: Laugh and grow fat! — we certainly did both at Spejderskolen!

The memories of that year will always be with us, and the influence of Chefen and her dear friend and ab le successor, Komtesen will always guide us.

The best thing, I can say about Spejderskolen, is that I want my daughter to go there as soon as she is old enough!

I would like to send greetings to all the Danish guides from us over here, and I hope to see a lot of old friends at Korinth i September!

Molly Anderson.
(Royce.)

HVERDAG PAA

Spejderskolen

En dejlig Solskinsdag kom jeg for første Gang til Spejderskolen. Det var, som om alt, Skolen med den høje grønne Hæk, Haven med de store Plæner, og Flaget, der vajede, bød os velkommen, — og vi folte straks — alle som en —, at her var godt at være!

Og vi havde ikke taget fejl, det var et pragtfuldt Sted, vi var kommet til. Dagene gled afsted, fyldt med Sang og Sjov, med Arbejde og Alvor, og igennem det hele gik det gode Kammeratskab.

Time i
Samariter-
gøring

Dagene var travlt optaget; fra tidlig Morgen arbejdes der i Køkkenet, der koges og steges og bages, og hele det hvidkappede Køkkenhold har vældig travlt. Naturligvis begaas der mange fornøjelige Fejltagelser, som naar en bager Klatkager i Ovn eller laver The af Saltlage! En staaende Vittighed er det hvert Aar at faa en eller anden særlig uerfaren til at tage Vand op paa en Theske og løbe hen til Vinduet med det for at se, om det koger!

Rengøringsholdet maser ogsaa godt paa, for allerede Kl. 11 skal hele Huset være fint og funkende rent. Fra Kl. 11—12 staar der nemlig Havearbejde paa Programmet, Brændehugning og Savning er særlig eftertragtet, og det er saamænd forbavsende faa, der hugger og skærer sig i Fingrene.

Vi havde ogsaa en Masse dejlige Ture rundt i Omegnen, som vi fik gennemtravet i al Slags Vejr og paa alle Aars-tider snart i en rigtig Travetur og snart paa en spændende Springstur.

Dagene gik ellers med Sprog og Husflid, med Gymnastik og Syning, med Spejdermøder og Samariterkursus.

Nu om Dage har man ogsaa Regnskabsføring, men saa fint var det ikke i min Tid.

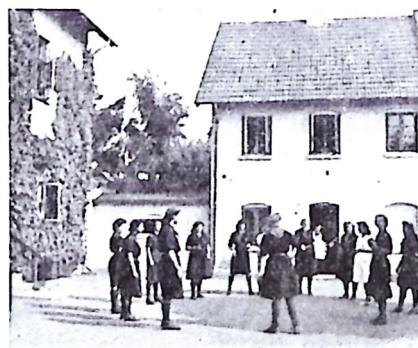
Om Aftenerne, naar vi sammen havde sunget Aftensang, var der saa hyggeligt paa de smaa Værelser, hvor man boede sammen 2 eller 3. Naar Gardinerne var trukket for Vinduerne, var hele den øvrige Verden lukket ude, og saa havde man det hyggeligt sammen, indtil den Lærerinde, der havde Slukkeaften, havde været der og sagt Godnat.

Og Tiden fløj afsted — fløj, saa det var helt utroligt. Vinteren kom og gik med sine Opgaver, og Foraaret meldte sig med Blomstervæld og nysudsprungne Bøge i Brahe Trolleborgs dejlige Park, med Sct. Georgsparade og Aftentur rundt om den dejlige Nørreso.

Inden vi vidste et Ord af det, var Skoleaaret forbi, vi pakkede Kufferter og rejste til hver sin Kant af Landet, fortvivlede over, at Aaret nu var slut. Men vi rejste med et Fond af glade Minder, og vi tog med os alt, hvad vi havde lært i disse 10 Maaneder paa Spejderskolen, som vi altid vil mindes med Taknemmelighed og Glæde —

Tak, Spejderskole!

En gammel Elev.

Leg i Spejderskolens Gaard

Spejderskolen

I FEST!

Festlige Dage er der mange af paa Spejderskolen — for dér er selv Hverdagene festlige — og der kunde skrives tykke Bøger om alle de muntre og gode Minder, vi har derfra. Men Festdagene, baade de traditionsbundne og de, der opstaar af Tiden, er noget helt for sig — saa staar Spejderskolen paa gloende Pæle — lad os kigge indenfor.

Først ser vi „d. 26.“ — det vil sige Skolens Fødselsdag d. 26. September, hvor gamle Elever stævner did for at besøge Skolen og møde Sluf'en og de andre fra Skoleaaret. „d. 26.“ er fuld af Traditioner — det begynder i det lille charme-fyldte Futtog, der stønner mod Korinth, den ikke helt lydløse Modtagelse paa Stationen, Gensynet med Skolen — og saa gaar Programmet Slag i Slag. Først Haandboldkampene — drabelige Dyster mellem Skoleaarene og mellem Elevhold og Lærerindehold — de sidste ofte i Kostumer!! Jeg mindes engang, hvor samtlige Lærerinder mødte med Korsettet udenpaa — og det et rigtig gammel-dags eet med Stivere og Snører og Blonder o. s. v. Som Dagens Højdepunkt kommer Middagen. Vi sidder ved lange festligt pyntede Borde i Gymnastiksalen og nyder den traditionelle Middag: Tomatsuppe, forloren Hare og Æblekage. De nye Elever serverer, og endnu har den „traditionelle Gaffel“ vist aldrig manglet — det er den, der lander paa Gulvet med et Brag. Ved Middagen er der endnu en Tradition, nemlig Sangen om sidste Aars Elever og deres Meriter, den er der altid og bliver modtaget med Hyl af de paagældende, som kender Historierne. Dagen slutter med „Lejrbaal“ af den Slags, man kun oplever paa Spejderskolen.

Næste Fest maa vel siges at være den Søndag Morgen i December, man vaagner op til et gran-pyntet Hus — det er, som Julen med al dens Hygge og Stemning med eet Slag er kommet til Spejderskolen. Eller er det snarere de Dage i Køkkenet, hvor der laves Marcipan, noget af det, Eleverne synes er allermorsomst, og hvor nogle absolut ikke naar at faa et synligt Resultat med hjem, hvorimod andre resolut „plomberer“ deres Æske. Julemiddagen paa Skolen er ogsaa een af de Festligheder, man husker, og i de senere

Hds. kgl. Højhed Kronprinsessen besøger Spejderskolen

Aar ogsaa „Ild i Pejseren“ paa Rocca, hvor Frøken Novac er Julemand.

Midt i Vinteren bliver der ogsaa kaldt til Fest paa Spejderskolen — og det endda ud over Skolens egne Beboere. Der skal være Karneval — efter alle Kunstens Regler. Der bliver malet og regeret. Skolen bliver forvandlet og pyntet. Invitationer er sendt ud til Korinthborgere, Venner og gamle Elever — alle møder med nypudset Festhumør, men formummet og med Maske. Og hvilken Jubel, naar Masken falder, og man genkender de forskellige. Det er en helt fabelagtig Paahitsomhed, der udfoldes ved Spejderskolens Karneval — dér slaar man sig rigtig løs. Traktementet er ogsaa pompøst, først Kaffe og Te med mange dejlige Kager, senere Desserter af forskellig Slags og til Slut Smørrebrød — alt sammen fremstillet af Eleverne. Jo, de forstaar at feste paa Spejderskolen.

Dejlige Dage er ogsaa Sct. Georgsdag, der er ekstra højtidelig paa Spejderskolen — eller den Dag i Maj, man cykler ud og beruser sig i For-aaret mellem de levende Hegn og vender hjem med Favnen fuld af Syrener.

Samariterekssamen! Der er dirrende Spænding i Huset, der trilles med hvide Forbindingsruller paa Hovedet og Arme og Ben, hvor man vender sig — men efter overstaaede Anstrengelser fejrer man Resultaterne med en lille Festmiddag.

Men ud af Dagene springer der ogsaa Festligheder, som saa bliver et særligt Minde for netop det Skoleaar. For Eksempel den Gang, man fejrede Komtessens Halvaarsfødselsdag og havde

Der mødes til

Aarets Landskamp

planlagt det hele i stor Stil, uden at Komtessen anede det mindste. Eller dengang, der var Kronprinsessebesøg — eller Dagene efter Kapitulationen! Nogle har spillet Dilettantkomedie til Forlystelse for baade Korinths Borgere og de Gamle — andre Skoleaar har haft dejlige Ture til Bornholm, Sønderjylland o. s. v. — og nogle mindes smaa, improviserede Fødselsdagsfester paa Skolen, naar en Lærerinde havde inviteret til

„Børneselskab“ — hvem husker ikke „Søren“ med røde Sløjfer i Fletterne og Jess med korte Bukser og Halvstrømper.

Saadan har vi alle vore Minder — de ligger gemt i os, vi kan tage dem frem og hygge os med dem, naar Verden gaar os imod. Det er derfor med stor Taknemmelighed, vi mindes Spejderskolen og dens Lærerinder, som skabte disse Fester — store og smaa — men alle gode!!

Spejderskoletur til Harzen

Spejderskolen

set med Lærerindeøjne

25 Aar er gaaet — jeg tager mig til Hovedet og mærker pludselig, at jeg egentlig er blevet gammel! Og saa sætter jeg mig til at spekulere over Fordelen ved at være ung eller gammel som Spejderskolelærerinde. Resultatet bliver: Hvem der bare var 20 Aar! Den Ildhu og Begejstring, man tager sin Opgave op med, faar en til at glemme Ansvars Tyngde i det daglige — selv om det

vel nok fornemmes et Sted i Underbevidstheden. Man føler sig ung med Eleverne, lever med i deres smaa Pud-sigheder og Uartigheder — og forstaar dem som Morsomheder — for morsomme det er de!

Skovridergaardens Elever glemmes ikke.

Der var jo nu hende, der ikke gad ligge ned og skure Køkkengulv, men som tog en Skurebørste under hver Sko, bandt dem fast med Skøjteremme og kurede hen ad Gulvet! Hun opdagede nu selv, at Metoden ikke var helt god, da hun selv skulde tørre Sjatterne og utallige Stænk op bagefter.

En Spejderskole-
lærerinde spejder
efter sine Elever!

Eller hende, der lige havde faaet demonstreret, hvordan man skulde vaske Trapper, og som ikke gad hente Gulvklud og Spand, men i Stedet greb sin Vandkande fra Servanten og gav sig til at vaske Trappen med sin Vaskeklud.

Ak, ja, en Lærerindes Gerning kan være vanskelig og ensom. Ensom, naar der er Slagtedag. Grisen er hængt op og skal stikkes, Blodet pibler ud — men hvor er Eleven, der skal holde Spanden? Jo, hun har stille fjernet sig sammen med alle de andre Elever for at putte Hovedet under Dynen. Der stod man ensom og forladt — og bedre

var det ikke, da Tarmene skulde renses! Men Pølserne kunde de nok spise, selv om de paa Forhaand havde udtalt deres Afsky — spist blev de og det endda, før de endnu var kogt!

At en Lærerinde maa udtrykke sig klart og tydeligt, viser et Par pudsige Træk: En Gryde skal gøres ren, og Ordren lyder paa Brug af Sodavand; man kan maaske forestille sig den ungdommelige Lærerindes Forfærdelse, da der lyder et Knald, og en gul Sodavand hældes i Gryden!

En anden Elev har faaet Snavs paa de fine Frøken-fingre og spørger Lærerinden til Raads. „Det gaar af med Slid,“ siger den kloge Lærerinde, hvorpaa der gaar et Stykke Tid, og Eleven kommer igen fortvivlet, for hun kan ikke finde Flasken med „Slidet“!

Man var glad, naar der var gaaet ti Maanedere, og man havde faaet lært Eleverne at tørre en Kop af — for det er der virkelig nogen, der ikke kan, naar de kommer.

Og dog var en Lærerindes Tilværelse en glad og en munter Tid, navnlig paa Spejderskolen, og jeg ser tilbage paa mange, gode Aar og kan misunde dem, der har de næste 25 for sig. Maa de blive lige saa begivenhedsrige som de 25 Aar, der er gaaet!

Tillykke med dem!

De er i alle Tilfælde ikke spildt, set fra en Lærerindes Standpunkt!

Lis Bang.

De græske Pigespejdere

Bestyrelsens Formand, Fru Suzanne Lassen, sender PIGESPEJDERNE sin bedste Hilsen fra Grækenland og fortæller om Pigespejderne paa Kreta i et Brev.

„... Billedet er taget af Pigespejdernes første Parade paa Kreta, efter at Tyskerne forlod Heraklion i Oktober 1944. Divisionschefen fortalte mig om det store Arbejde, Spejderne havde gjort under Krigen — paa Kreta var der, som alle an-

dre Steder i Grækenland, Hungersnød, og der var mange Steder, hvor Spejderne kunde hjælpe. Pigespejderbevægelsen paa Kreta var startet i 1936, og nu var der ca. 1000 Spejdere der. Som saa mange andre Steder havde de ogsaa der maattet være meget forsigtige — som hun selv udtrykte sig „travaillés en scout pendant que les allemandes étaient en Grece.“

De var meget stolte af deres Uniformer; Tilgangen havde jo været meget stor, og Stof fandtes ikke, — men da Tyskerne fortrak ret hurtigt, efterlod de i Skyn-ningen tusindvis af Viklers, og disse lange, smalle Stykker uldent Khakistof syede Spejderne saa sammen og fik de nydeligste Uniformer, endogsaa deres Hovedbeklædning var gjort af Viklers...“

I INTERNATIONAL

Work-Camp i Finland

En af Korpsets gamle Spejdere, „Bosse“ kaldet, fortæller om Arbejdet i en af Fredsvennernes work-camps i Finland.

Sarkela, 24. Juli 1947.

Vores Lejr ligger i det nordlige Lapland, kun 6 km fra den russiske Grænse. Vi bor i 6 store Militærtelte, som er meget eksklusive med Varmeovne o. lign. Raffinementer, men da de skal være vores Hjem for det meste af tre Maaneder, er det nødvendigt. Nætterne her i Lapland kan være meget kolde, hvad vi allerede har faaet at mærke. Lejrpladsen er meget smuk, den ligger paa en Høj med en vidunderlig Sø nedenfor, dette Badeværelse benytter vi alle 2—3 Gange om Dagen. Foruden Teltene har vi en Barak, hvori der oprindelig kun var eet Rum, dette Rum synes vi selv er meget hyggeligt, vi har baade Køkken, Spise- og Opholdsstue her. Vi har efterhaanden bygget saa mange smaa Sidebygninger paa Barakken, saa den Skikkelse, den oprindelig fremtraadte i, er der ikke meget igen af. De amerikanske Drengene holder meget af „system“ og „general planning“, som de selv udtrykker det, saa de har bygget Spisekammer, Cykelskur og Redskabsrum. Vi andre venter spændt paa, hvor de vil anbringe den næste Tilbygning.

Vi er 26 Deltagere i denne Lejr, og der er 6 andre af samme Slags paa andre krigsramte Steder i Finland. Vi er 3 Danskere, 4 Amerikanere (Amerikanerne siger 2 Danskere og 5 Amerikanere; de mener, jeg laver Støj nok til at kunne være en af dem), 1 Nordmand, 1 Svensker, 1 Englænder, 1 Hollænder og Resten Finner.

Formaalet med Lejren er at bringe Unge fra forskellige Nationer sammen i et legemligt Arbejde, saa de lærer at arbejde sammen. Fritiden bruges til Diskussioner og fælles Rekreation. Lejren ledes i demokratisk Aand, alle er medbestemmende om al Ting, og dog ender vores ugentlige camp-meeting altid i den bedste Forstaaelse, selv om Meningsforskellene kan være store, vi har hidtil kunnet tale os til Rette om Tingene, og det kan vel siges at være den rette Form for et demokratisk Samfund.

Jeg tror, det er umuligt for en Dansker at forestille sig, hvor øde Lapland er. Vi er f. Eks. 30 km eller mere fra den nærmeste Telefon, den nærmeste Butik ligger 8 km borte, og det er kun en lille bitte en, som dog rummer alt fra Spegesild til W. C.-Papir. Vejene er uendelig smukke, men er rarest at færdes paa pr. Cykel eller Gaaben, i en lukket Vogn har man allermost Fornemmelsen af at sidde i Rutchebanen i Tivoli; jeg vil slet ikke tale om, hvordan det er bag paa en Truck, det er friskt, men —. En af vore Arbejdspladser ligger 14 km fra Lejren; vi cykler derud hver Morgen og tilbage hver Eftermiddag. Vi bygger her for en Enke, som bor med sine 5 Børn i en lille

Sauna (finsk Badstue). Disse 5 Børn er de mest underernærede Børn, jeg endnu har set i Finland; desværre bor de for langt borte til, at de kan komme til vores Børnebespisning. Vi har nu startet med at bringe dem Fødevarer, men jeg er bange for, at de 2 Maaneder, vi vil være her, ikke er nok til at hjælpe dem, men Moderen vil meget nødig af med dem, saa vi haaber, de nye Levevilkaar i et rigtigt Hus ogsaa vil hjælpe dem. Foruden denne Familie hjælper vi til med at bygge for 3 Krigsenker og en Krigsinvalid, alle med en stor Flok Børn, og alle har de levet i smaa Saunaer, eller, naar det er lidt flottere, flere Familier i et lidt større Skur. De fleste af dem har haft deres Hjem ødelagt 2 Gange, først af Russerne, saa af Tyskerne, og dog gaar de trøstigt igang med at bygge det tredje Gang. De har stærke Ansigter, disse Mennesker, og de er præget af, hvad de har gaaet igennem, men man hører dem aldrig tale om det, det er i det hele taget svært at faa dem til at tale om den Tid.

Naar man saadan som jeg nu sidder paa en solbeskinnet Plet med Udsigt til en blaa, blaa Himmel og en lige saa blaa Sø og bag den en vidtstrakt Gran- og Birkeskov med alle Nuancer i Grønt, er alt saa fredeligt og smukt, saa det er svært at forstaa, at paa selvsamme Plet har Krigsen for kun faa Aar siden raset, men gaar du ind i Skoven, vil du stadig finde Vidnesbyrd om det, Soldaternes Løbe- og Skyttegrave findes stadig, og Minefaren her i Omegnen er stadig temmelig stor, hvis man færdes i ukendt Terræn.

Men alt dette til Trods lever vi et sundt, godt, kammeratligt og internationalt Samliv her, — jeg kunde ønske jer alle en lignende Oplevelse.

Mange Hilsener fra Lapland og fra

Bosse.

Korpskontoret

I ODENSE MEDDELER:

Holland kalder!

Florence Nightingales Trop i Haarlem vil gerne have en dansk Kammeratskabstrop. Troppen bestaar af ca. 30 Spejdere i Alderen 11—15 Aar, som gaar i Mellemkolen og interesserer sig for Woodcraft, Sang, Husflid, Tegning, Svømning og Barnepleje.

Paris venter!

En Trop i Paris paa 4 Patruljer, hvor Spejderne er 12—18 Aar, vil meget gerne i Forbindelse med en dansk Kammeratskabstrop. Parisertroppen er dygtig i Lejrport og er meget interesseret i Danmark og danske Forhold. Korrespondance paa Engelsk eller Fransk.

Hvem vil gerne i Forbindelse med disse Troppe? Skriv til Korpskontoret i Odense efter Ansøgningsblanket.

Hvad skal jeg være?

V. Lærerinde — eller cand. mag.

Mon ikke de allerfleste af os i vor allergrønneste Ungdom af og til foragtligt har udtalt: „Lærerinde? — nej Tak, det er dog det sidste jeg vil være !!“ — Men mon ikke ogsaa mange efter nogle Aars Forløb begynder at spekulere paa, at det var maaske slet ikke saa tosset? Selvfølgelig er en Patruljefører ikke Lærerinde for sine Spejdere, men det har nu alligevel sin Charme, dette med at være, den, der sidder for Bordenden til Patruljemødet og hører i Prøve og er „klog“. Og saa er en Lærerinde i Dag jo ikke det samme, som en Lærerinde var for 25 Aar siden. Der er skam ikke Spor i Vejen for, at en ung afholdt Lærerinde kan tage paa Week-end eller Søndagstur med sin Klasse — eller maaske endog være Tropsfører for Byens Pigespejdertrop.

Men, hvordan bærer man sig da ad med at opnaa Titlen „Lærerinde“?

Ja, der findes adskillige Seminarier rundt om i Landet, og deraf vælger man saa selv, ved hvilket man vil læse. Optagelsesbetingelserne er nu for dem alle:

- a. Man skal være fyldt 17 Aar inden 1. Juni, det Aar man skal begynde.
- b. Ved Lægeattest skal man godtgøre, at man ikke lider af nogen Sygdom eller legemlig Mangel, der gør en uskikket til være Lærer.
- c. Man skal fremlægge tilfredsstillende Vidnesbyrd om Forhold og Vandel, og endelig skal man bestaa en særlig Optagelsesprøve.

Denne Optagelsesprøve afholdes paa Seminarierne af dettes Lærere, og er for de flestes Vedkommende Afslutning paa et 1-aarigt Præparatkursus. Elever, der har bestaaet Studentereksamen med mindst 13 i Gennemsnit, kan som Regel optages i 1. Seminarieklasser uden Prøve.

Uddannelsen varer 4 Aar og Eksamen afholdes i 2 Dele. Den ene ved Udgangen af 2. Klasse. Den anden ved Udgangen af 4. Klasse. Undervisningen omfatter følgende Fag: Dansk, Regning, Skrivning, Historie (herunder Samfundslære og Nationaløkonomi), Kristendomsundskab, Geografi (herunder Geologi), Naturhistorie (herunder Sundhedslære), Naturlære (med Kemi), Matematik, Tegning, Tysk eller Engelsk, Gymnastik og Idræt, Sang, Musik, Pædagogik, praktisk Skolegerning (herunder Smaa-børnsundervisning). Desuden for Kvinder: Haandgerning, for Mænd: Sløjd.

Til Uddannelsen hører desuden flere obligatoriske, eksamensfrie Kursus, saasom Biblioteksorientering, Tale- og Artikulationsøvelser, Fysiologi, Arvelighedslære, Skolekøkkengerning, Speciallæsning m. m.

Med Hensyn til det økonomiske varierer det noget paa de forskellige Seminarier; men paa Statsseminarierne er Undervisningen vederlagsfri. I København — paa Privat-

seminarierne — er Prisen ca. 250—350 Kr. aarlig, Elever, der trænger til det, har dog gode Chancer for at opnaa betydelige Statsunderstøttelser, ligesom der staar en Del Legathjælp til Raadighed. Har man særlige Evner og Anlæg for et enkelt bestemt Fag, og samtidig Lyst til senere at undervise i dette Fag, kan man læse til *cand. mag.* i det paagældende Fag. *Cand. mag.* bliver man ved Universitetet, og derfor kræves det, at man har taget Studentereksamen først. Der kræves et Hovedfag og to Bifag, og Studietiden er i Almindelighed ca. 8 Aar. For at faa Ansættelse ved Skolevæsenet kræves endvidere efter endt Eksamen, at man har bestaaet den pædagogiske Prøve, som er af meget stor Betydning ved senere Ansættelse.

Lærereksamen fra Seminarierne giver Adgang til Ansættelse ved Folkeskolen med den dertil hørende Eksamensmellemskole og tilsluttede Realskole. Som *cand. mag.* kan man faa Ansættelse ved Gymnasierne, Seminarierne og lignende Steder.

For et Par Aar siden var der en ret betydelig Arbejdsløshed blandt de unge Lærere, men som bekendt er der nu tværtimod ret stor Mangel paa Lærere.

Det er jo imidlertid ikke nok, at man har Lyst til at sidde ved Katederet eller, at man har Evner til selv at faa ug i de Fag, der kræves. Allerstørst maa man se at blive klar over, om man har de pædagogiske Evner og Anlæg, der kræves for at kunne omgaas Børn og vinde deres Tillid, om man har Taalmodighed nok til at kunne gentage og gentage de samme Ting. For saa meget husker man dog fra sin Skoletid, at om en Ting blev fortalt nok saa grundigt den ene Dag, saa kunde den dog være glemt den næste.

Og saa maa man heller ikke tro, at Lærerindens Dag er forbi Kl. 14, fordi Skoletiden tilfældigvis er sluttet; nej, om Aftenen skal der rettes Stile og Regneopgaver, der skal tænkes paa næste Dags Timer med Klasserne, og paa om man nu kan naa Pensum igennem i god Tid før Eksamen.

Ja, det sidste her lyder maaske lidt kedeligt, og dog er det sikkert langt fra kedeligt at være Lærerinde. Har denne Artikel imidlertid ikke bevirket, at du har faaet Lyst til at blive Lærerinde, saa kan den maaske bevirke, at du smiler lidt mere venligt til din Lærerinde i Morgen, for det er dine og alle Skolebørns Smil, der gør, at en Lærerinde hver Dag med Glæde gaar til sin Skolegerning — en rig og levende Gerning for den, der forstaar Glæden ved at arbejde med Mennesker.

lille M.

Midlertidig Hjælp

Paa Grund af Sygdom søger Depotet fra 1. Oktober—1. Januar en flink Medhjælper med nogen Kontoruddannelse. Skriftlig eller telefonisk Henvendelse til undertegnede.

Elev søges

En kvik og venlig Spejder, 15—16 Aar, antages som Elev paa Depotet fra 1. Oktober.

Skriftlig eller telefonisk Ansøgning til

*Inge Ehrenskjöld,
Lundsgade 6, København Ø.*

Sætternissen vinker til sin Veninde,
Bladirolden, som rejser ud for at
finde paa splinternye Drilagtigheder

Stillingen som Korpssekretær er besat,
vi takker de mange Ansøgere.

KORPSRAADETS FORMAND

Overlæge P. Guildal, Vesterled 29, København Ø.

BESTYRELSENS FORMAND

Fru Suzanne Lassen, Nyhavn 63, København K.

SPEJDERCHEF

Fru Hanna Holmblad Lund, Korpskontoret, Læssøegade 199,
Odense. Telf. 7104. Postgiro 86000.

SOUSCHEF

Frk. Märta Stjernswärd, Lundsgade 6, København Ø.

REDAKTION AF „PIGESPEJDERNE“

Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup, hvortil alle
Bladbidrag sendes inden den 5. i hver Maaned, hvis de skal naa
at komme i Betragtning i det først udkommende Blad.

INTERNATIONAL COMMISSIONER

Komtesse Naka Haugwitz, Spejderskolen, Korinth.

POSTBOX

Fru Ellen From Petersen, Stationen, Maalov.

PIGESPEJDERDEPOTET OG KONTOR I KØBENHAVN

Lundsgade 6, København Ø. Telf. Øbro 8383.
Postgiro 40673. Korpssets: 38427.

REDAKTION AF FØRERBLADET

Læssøegade 199, Odense. Postgiro 33633. Alle Bidrag til Bladet
sendes inden den 25. i Maaneden for at kunne komme med i det
først udkommende Blad.

★ ★ ★

REDAKTION: Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup.

ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til „Pigespejderne“, Fru Anne Marie Larsen, Vestergade 30, Odense. Postgiro 36302.

„PIGESPEJDERNE“ kan ogsaa bestilles gennem Postvæsenet og koster Kr. 4,00 pr. Aar.

EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til Postvæsenet den 19. September 1947

25400